

Udskriftsdato: 21. december 2025

KEN nr 9463 af 14/06/2018 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - øvrige - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 18-3173

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - øvrige - ej medhold

J. nr. 18-3173

Under sit besøg i et supermarked puttede en mand flere af butikkens varer i lommerne. Han blev derfor opsøgt af butikschefen, som bad ham om at tage varerne op af lommerne igen, hvilket han nægtede. Efter en ordveksling bad butikschefen ham om at forlade butikken. Manden klagede efterfølgende over forskelsbehandling på grund af race og etnisk oprindelse i forbindelse med episoden. Der var imidlertid ikke omstændigheder i sagen, der underbyggede, at supermarkedets håndtering af hændelsen havde tilknytning til klagers race eller etniske oprindelse.

Klager fik derfor ikke medhold.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af race og etnisk oprindelse i forbindelse med en episode i et supermarked.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var ikke i strid med lov om etnisk ligebehandling, at klager under sit besøg i et supermarked blev bedt om at tage varer op af lommerne og forlade butikken.

Sagsfremstilling

Klager besøgte den 8. december 2017 et supermarked, som drives af den indklagede virksomhed.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at han er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse. Han ønsker sig tilkendt en godtgørelse.

I butikken puttede han nogle varer, som han ville købe, i lommerne, så han ikke skulle bære dem i hænderne op til kassen.

Butikschefen overværede dette og bad klager om at tage varerne op af lommerne. Klager nægtede dette, og en anden medarbejder kom hen til dem og truede med at kontakte politiet, hvis klager ikke tog tingene op af lommerne. Klager forklarede, at han havde tænkt sig at betale for varerne ved kassen. Butikschefen troede ikke på, at klager ville betale.

Klager følte sig diskrimineret og ydmyget, fordi der var mange mennesker i butikken, som troede, at han ville stjæle.

Til sidst tog klager varerne op af lommerne og lagde dem fra sig. Han blev hidsig og kaldte butikschefen for ”idiot”, fordi han følte sig gjort til grin foran de andre kunder.

Klager måtte ikke gå over til kassen for at købe cigaretter og betale for de ting, han kunne bære i hænderne. Han blev fulgt ud af butikken af butikschefen, som behandlede ham som en tyv.

Klager følte sig forskelsbehandlet ved episoden. Han havde ikke gjort noget strafbart, og personalet havde derfor ikke nogen grund til at behandle ham på denne måde. Klager har sort hår og mørke øjne.

Indklagede gør gældende, at der ikke er sket forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse.

Butikschefen i supermarkedet opdagede på videoovervågningen, at klager i butikken lagde varer i sine bukse- og jakkelommer. Butikschefen opsøgte derfor klager og spurgte, hvorfor han havde lagt varer i sine lommer. Klager svarede hertil, at han ikke gad bære varerne. Butikschefen tilbød at hente en kundedurv til klager. Dette afviste klager og oplyste, at han ville beholde varerne i lommerne, indtil han kom op til kassen.

Butikschefen gjorde det klart for klager, at butikkens regler skulle overholdes, hvilket klager gav udtryk for, at han var ligeglad med. En kunde trådte til, fordi situationen var ved at spidse til. Det var denne kunde, som sagde, at han ville ringe til politiet.

Herefter startede en ordveksling med mindre pænt sprogbrug, hvor klager flere gange kaldte butikschefen for bl.a. ”idiot” og ”racist”. Kunden ringede 112. Da kunden oplyste til klager og butikschefen, at han var kommet igennem til politiet, udtalte klager: ”Fuck jer, racister”.

På dette tidspunkt bad butikschefen klager om at forlade butikken. Klager nægtede dette, da han ikke mente, at han havde gjort noget forkert.

Butikschefen oplyste, at klager ville blive bortvist fra butikken. Klager tog herefter nogle af varerne op af lommerne og begav sig mod kassen. Butikschefen mindede klager om, at han skulle betale for den shampoo, han stadig havde i baglommen, hvortil klager svarede, at den var købt i en anden butik. På forespørgsel oplyste klager, at han ikke havde en bon på varen. Klager truede i den forbindelse med, at personalet ikke skulle glæde sig til, at de skulle hjem, og at han ville ”brænde hele lortet ned”. Klager lagde herefter shampooen fra sig og gik mod kassen.

Butikschefen fulgte klager hele vejen ud ad butikken, hvilket klager havde det svært med. Klager mente, at butikschefen var en racist, der behandlede ham som en tyv.

Hvis en medarbejder i supermarkedet opdager mistænkelig adfærd hos en kunde, skal medarbejderen gribe ind for at undgå tyveri og mindske svind i butikken. Når en kunde lægger varer, der ikke er betalt for, i sine lommer, giver det et klart indtryk af, at kunden ikke har til hensigt at betale for dem. Af samme grund er der kundedurve i butikken, som kunderne kan benytte, når de skal have flere varer og derfor ikke kan bære dem alle i hænderne. Det giver fuld transparens, når personalet kan se varerne i kundedurve eller -vogne.

Enhver kunde - uanset race eller etnisk oprindelse - ville være blevet håndteret på samme måde som klager. Butikschefen udviste proaktiv adfærd ved at bede klager om at benytte en kundedurv i stedet for sine lommer til at opbevare varerne. Situationen eskalerede alene, fordi klager nægtede at følge

butikschefens rimelige anvisninger for adfærd i butikken. Klagers adfærd nåede endda et sådant niveau, at en anden kunde uanmodet valgte at gribe ind.

Det er på den baggrund indklagedes opfattelse, at der ikke er sket forskelsbehandling af klager på grund af race eller etnisk oprindelse.

Sagen bør afvises som åbenbart grundløs. Subsidiært bør indklagede frikendes for brud på loven.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse uden for arbejdsmarkedet efter lov om etnisk ligebehandling.

Det fremgår af loven, at ingen må udsætte en anden person for forskelsbehandling på grund af vedkommendes race eller etniske oprindelse.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at princippet om ligebehandling ikke er blevet tilsidesat.

Det er ubestridt, at butikschefen i supermarkedet rettede henvendelse til klager under hans besøg i butikken, fordi han opbevarede flere af butikkens varer i sine lommer. Efter en ordveksling i den forbindelse bad butikschefen klager om at forlade butikken.

Nævnet vurderer, at der ikke er omstændigheder i sagen, der underbygger, at indklagedes håndtering af episoden har tilknytning til klagers race eller etniske oprindelse.

Klager har derfor ikke påvist faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at han har været udsat for forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse i forbindelse med episoden.

Klager får derfor ikke medhold i sin klage.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 4, om nævnets kompetence
- § 8, nævnets afvisning af klagen
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Lov om etnisk ligebehandling

- § 2 om lovens anvendelsesområde
- § 3, stk. 1, om forbud mod forskelsbehandling
- § 7 om bevisbyrde

<18-3173>